

sterende 20 t skal man finde inden for de næste 5 år, hvor vil man finde dem?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Der er det jo sådan, at vi først skal komme med et bud på det i 2006, når vi har set nogle erfaringer fra den lovgivning, vi forhåbentlig får vedtaget nu.

Nu kan jeg svare ordføreren med et andet ordsporg: Det synes, som om han nu løfter fanen så højt, at fødderne mister jordforbindelsen. Det er jo virkelig forslag holdt i generelle vendinger, som har stor samfundsøkonomisk betydning, det, som den radikale ordfører her nævner. Jeg synes, det kunne være meget interessant, hvis De Radikale ville konkretisere deres tanker sådan lidt mere præcist.

Så kunne det være interessant, og det vil jeg gerne støtte, at vi får lavet en samfundsøkonomisk beregning af, hvad det vil betyde for konkurrenceevnen, og hvad det vil betyde for arbejdspladserne. Jeg tror ligesom hr. Martin Lidegaard, at der kan være arbejdspladser at hente inden for energiteknologien, men jeg tror modsat også, at det på kort og mellemlang sigt vil have meget, meget betydelige negative konsekvenser for beskæftigelsen i de traditionelle erhverv og industrien.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Der er ingen tvivl om, at det er en udfordring af de større, vi står over for. Det er det jo, når man skal omlægge et helt energisystem, og det er jo det, vi taler om her, det er jeg meget enig med hr. Kim Andersen i.

Vi har lavet vores udkast til en overordnet CO₂-strategi, og det er rigtigt, det er overordnet, for vi sidder desværre ikke på Energistyrelsen i øjeblikket og kan derfor ikke gå helt ned i detaljer. Vores bud på de 20 mio. t, som vi jo under alle omstændigheder skal finde - så kan det være, at der kommer 5-6 t oveni - er helt groft sagt at sige, at de 10 mio. t, som vi eksporterer, må industrien selv finde. Så vil vi finde 5 mio. t på energibesparelser, herunder i transportsektoren, og så vil vi finde 5 mio. t på nye energiteknologier - det er sådan hovedbrikkerne - og så vil vi købe os til resten i udlandet.

Det er sådan hovedbrikkerne i det radikale forslag. Noget er dyrt, og noget er ikke dyrt. Det er ikke dyrt at lægge en vejskat på et erhverv, der selv beder om at få den lagt, for at det har

den samme konkurrenceevne ude som hjemme. Det vil i sig selv give 2,5 pct. for at tage et eksempel.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13.15

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Lad mig indledningsvis takke for ordførernes bemærkninger til lovforslaget. Vi er jo kommet langt omkring, hr. Keld Albrechtsen var en tur helt omkring Bush, inden vi kom tilbage til Folketinget.

Jeg synes, debatten i dag viser, at der er behov for at huske baggrunden for det lovforslag om CO₂-kvoter, vi behandler i dag. Vi har i Danmark påtaget os en meget ambitiøs klimamålsætning, som regeringen står ved. Vi skal reducere udslippet med 21 pct. sammenlignet med 1990 i årene 2008-2012, og med så store reduktionskrav er det helt afgørende, at vi tilrettelægger vores indsats sådan, at vi får mest muligt miljø for pengene. Derved kan vi sikre grundlaget for både en fortsat økonomisk vækst og en høj beskæftigelse. Men jeg synes nok, efter at jeg har hørt nogle af ordførerne i dag, at med hensyn til beskæftigelsen - specielt hos dem, vi kalder blue collar people, altså ganske almindelige mennesker i mørke kedeldragter med skidt på fingrene hver dag - kniber det måske en lille smule med forståelsen.

Anvendelsen af et system med kvoter, herunder fleksible mekanismer, er efter regeringens opfattelse den metode, der bedst kan sikre, at vores klimaforpligtelser overholdes. Det er samtidig den metode, som kan sikre, at overholdelsen kan ske på en økonomisk forsvarlig måde, idet reduktionerne sker de steder, hvor det er økonomisk mest fordelagtigt. Mange indlæg i debatten tyder imidlertid på, at man ikke er opmærksom på, hvad der skal til for at sikre Danmarks opfyldelse af Kyotoforpligtelsen.

Jeg vil gerne have lov at sige i dag, at det er en misforståelse at tro, at de danske kraftværker vil formindske deres produktion og dermed deres CO₂-udledning, blot fordi der opstilles nye havmølleparker eller andre elproduktionsanlæg baseret på vedvarende energi. Denne misforståelse bygger på en antagelse om, at der i Danmark kun skal produceres en bestemt mængde el, men det holder altså ikke stik i dag, hvor vi har et frit, internationalt, liberaliseret marked.